

Τῆ Κε' τοῦ μηνὸς Μαρτίου
Ὁ εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτοκοῦ καὶ
ἀειπαρθενοῦ Μαρίας

Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ
Ἰωαννοῦ (1821).

* * * * *

Εἰς τὸν Ὀρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Σ η με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι
ον και τῶ α παι ω νος μου στη ρι ου η φα νε ρω

σις ο Υι ος τῶ Θε ου Υι ος της Παρ θε νῶ γι
 νε ται και Γα βρι ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε
 ται δι ο και η μεις συν αυ τω τη Θε ο το
 κω βο η σω μεν χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος
 με τα σθ (ἐκ γ')

τὸ τέλος: χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος

με τα σθ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος Ἁ Κε ϑ.

Ο με γας Στρατη γος των α ὕ λων ταγμα των
 εις πο λιν Να ζα ρετ ε πι στας Βα σι λε α μη
 νυ ει συ α α χρα ντε των αι ω νων και
 Κυ υ ρι ον Χαι ρε λε ε γων σοι ευ λο γη με
 νη Μα ρι α α κα τα α ληπτον και α νερ μη
 νευ τον θαυ μα βρο των η α να κλη σις

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.
Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα Ϝ

Σ ἡ με ρον α πα σα α κτι σις α γα αλ λε ται
ο τι το χαι ρε σοι οι φω νει Αρ χα αγ γε λος ευ
λο γη με νη συ σε μνη και α χρα ντε Πα α να μω ω
με ση με ρον τσ ο φε ω ως α μαυ ρσ ται το φρου ν
αγ μα α ρας γαρ δι α λε λυ υ ται τσ Προ πα το
ρος συν δεσμος δι ο και κα τα παν τα βο ω μεν
σοι χαι ρε η Κε χα ρι τω με νη

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. ἦχος Δι Ϝ

Γ α βρι ηλ εξ ς ρα νσ το χαι ρε κρα ζει τη
σε μνη ο τι συλ λη ψη εν γα στρι τον προ αι
ω νι ον θε ον τον δι α λο γσ τα πε ρα τα
συ στη σα με νον ο θεν Μα ρι αμ α πε
φθε ε γγε ε το α νανδρος ει μι και πω ως τε ε

ξω Υι ον ^{Πα} α σπορον γο νην τις ε ω ω ρα α κεν ^{Δι}
 και ερ μη νευ ων ε λε γεν ο Αγ γε ε λος ^{Πα} τη Θε ο
 το κω και Παρ θε ε νω ^{Δι} ε λε ευ σε ται
 αι αι σοι ^{Δι} Α γι ι ον Πνε ε ευ μα ^{Πα} και δυ να μισ
 Υ ψι στε ε πι σκι α α σει σοι ^{Δι}

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

^{Πα} **Α** πε στα λη Γα βρι ηλ ^{Δι} προς την Παρ θε νον
 και α γνην ^{Πα} και ε μη νυ σεν αυ τη ^{Δι} την α νε
 κλα λη τον χα ραν ^{Πα} ο τι α σπο ρως συ λλη ψη και
 ου φθα ρη η ση ^{Δι} τε ξη γαρ Υι ον ^{Δι} τον προ
 αι ω ω νων Θε ον ^{Πα} και σω σει τον λα ον ^{Δι} εκ των
 πται σμα α των αυ των και μαρ τυ ρει ο πεμ ψας με ει
 πει ει ει ν σοι ^{Πα} Ευ λο γη με νη το χαι αι ρε
 Παρ θε ε νος τι ι ι κτεις ^{Δι} και με ε τα το ο
 ο κον ^{Πα} πα λιν με νεις Παρ θε ε ε ε νος ^{Δι}

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος ς̣ Βου ς̣

Ε^{Β8} κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} ^θ ^χ αλλ α
 αυ τος α αν τι ι λα α α β8 8 8 και σω ω ω
 σον Σω ω τη η η8 μ8 8

Ο^{Δι} ι μι σ8 8ν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τ8 Κυ υ ρι
 ι ι 8 8 ^θ ^χ ως χο ο ο ο ο ο8 το ο ο
 ο ος γαρ ^Μ ^π ⁹ πυ υ ρι ι ι ι ι ^Ζ ⁸ ε ε σε ε ε
 σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^θ ^χ

Δ^{Β8} ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω ^χ και αι Α α γι
 ι ω Πνε ευ μα α τι ι ^θ ^χ

Α^{Β8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
 χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} ^θ ^χ και κα α θα αρ σει ^Δ ⁸ ²
 υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρ υ νε ε ε ται ^Δ ⁸ ²

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς 145 (95).

Ἦχος Βου

Ε υ αγ γε λι ι ζε σθε η με ραν εξ η

με ε ρας το σω ω τη ρι ον τθ Θε ο ημων

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον α σα τε

τω Κυ ρι ω πα σα η γη

Ε υ αγ γε λι ι ζε σθε η με ραν εξ η
 με ε ρας το σω ω τη ρι ον τϑ Θε ο ημων
Α να γγει λα τε εν τοις ε θνε σι την δο ξαν αυ
 τϑ εν πα σι τοις λα οις τα θ αυ μα σι α αυ
 τϑ
Ε υ α γγε λι ζε σθε η με ραν εξ η με
 ε ρας το σω ω τη ρι ο ον τϑ Θε ου η
 μω ω ω ω ω ω ν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον
 Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως
 τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἵκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ

Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

(α' 39-49, 56)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἑλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἑλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἑλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρὶ μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ

χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-θ.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι **ζ'**

Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε η μον **Δ** ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κληματων **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην **ζ'** Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα
των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ

Ευ αγ γε λι ζε ται ο Γα βρι ηλ τη Κε χα ρι

τω με ε νη ση η η η η με ε ε ε ρον

χαι ρε α νυμ φευ τε κο ρη και αι αι αι α πει

ρο ο γα α α με μη κα τα πλα γης τη ξε

νη η μ μ ο ρ φη μη δε δει λι α σης Αρ χα γ γε ε

λο ος ει ει ει μι ο φις ε ξη πα τη σεν Ευ

αν πο ο τε νυν ευ αγ γε λι ζο μαι σοι οι την χα α

ρα α α αν και με νει ει ει ει εις α α

φθο ο ο ρος και τε ε ε ξη τον Κυ υ υ

υ ρι ον α α α α α α α α χα ντε ε ε

ε

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ῥοδὴ α΄. Ῥηχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Σύλληψιν. (δίς)

Ἀδέτω σοι Δέσποινα, κινῶν τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, Δαυΐδ ὁ Προπάτωρ σου· Ἄκουσον Θύγατερ, τὴν χαρμόσουν, φωνὴν τὴν τοῦ Ἀγγέλου· χαρὰ γὰρ μηνύει σοι, τὴν ἀνεκκλάλητον.

Ὁ Ἄγγελος.

Βοῶ σοι γηθόμενος· κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ πρόσχες μοι, Θεοῦ καταγγέλλοντι, σύλληψιν ἄσπορον· εὔρες χάριν γάρ, ἐνώπιον Κυρίου, ἦν εὔρεν οὐδέ ποτε, ἄλλη τις Πάναγνε.

Δόξα.

Ἡ Θεοτόκος.

Γνωσθήτω μοι Ἄγγελε, τῶν σῶν ῥημάτων ἡ δύναμις· πῶς ἔσται ὁ εἶρηκας; λέγε σαφέστατα, πῶς συλλήψομαι, παρθένος οὔσα Κόρη; πῶς δὲ καὶ γενήσομαι, Μήτηρ τοῦ Κτίστου μου;

Καὶ νῦν.

Ὁ Ἄγγελος.

Δολίως με φθέγγεσθαι, διαλογίζη ὡς ἔοικε· καὶ χαίρω θεώμενος, τὴν σὴν ἀσφάλειαν· θάρσει Δέσποινα· Θεοῦ γὰρ βουλομένου, ῥαδίως περαίνεται, καὶ τὰ παράδοξα.

Ῥοδὴ γ΄. Ὁ εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· κὰν τῇ σεπτῇ Συλλήψει σου, στεφάνων, δόξης ἀξίωσον. (δίς)

Ἡ Θεοτόκος.

Ἐξέλιπεν Ἄρχων ἐξ Ἰούδα, ὁ χρόνος ἐπέστη δὲ λοιπόν, καθ' ὃν ἀναφανήσεται, ἡ τῶν Ἐθνῶν ἐλπίς ὁ Χριστός· σὺ δὲ πῶς τοῦτον τέξομαι, παρθένος οὔσα, σαφήνισον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ζητεῖς παρ' ἐμοῦ γινῶναι Παρθέने, τὸν τρόπον συλλήψεως τῆς σῆς, ἀλλ' οὗτος ἀνερμήνευτος· τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, δημιουργῶ δυνάμει σοι, ἐπισκιάσαν ἐργάσεται.

Δόξα.

Ἡ Θεοτόκος.

Ἡ ἐμὴ Προμήτωρ δεξαμένη, τὴν γνώμην τοῦ ὄφους τρυφῆς, τῆς θείας ἐξωστράκισται· διό περ κἀγὼ δέδοικα, τὸν ἀσπασμὸν τὸν ξένον σου, εὐλαβουμένη τὸν ὄλισθον.

Καὶ νῦν.

Ὁ Ἄγγελος.

Θεοῦ παραστάτης ἀπεστάλην, τὴν θείαν μηνύσων σοι βουλήν· τί με φοβῆ Πανάμωμε, τὸν μᾶλλον σε φοβούμενον; τί εὐλαβῆ με Δέσποινα, τὸν σὲ σεπτῶς εὐλαβούμενον;

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Αὐλῶν Ποιμενικῶν. Ἦχος πλ. β. Γα ρ

Ο Λο γος τῆ Θε ο υ ε πι γης νυν κα α τη ηλ
θεν ο Α γγελος βο ων τη Παρ θε νω ε ε πε ε στη
χαι ρε Ευ λο γη με νη η την σφρα γι δα φυ υ λα ξα
α σα εν μη τρα δε ξα με ε νη τον προ αι ω νων Λο γον
και αι Κυ ρι ι ον ι να εκ πλα νης σω ση ως Θε
ος το γε νος των α ανθρω ω πων

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

μὲ τέλος: το γε νος των α ανθρω πω ω ω ν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· * Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν, Κύριε, ἐξίστατο καὶ ἴστατο, κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει·

χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἢ ἀνάκλησις·

χαῖρε, τῶν δακρῶν τῆς Εὐας ἢ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς·

χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα·

χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον·

χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις·

χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχ. Ἦγγειλεν Υἱὸν Ἄγγελος τῇ Παρθένῳ,

Πατρὸς μεγίστης Ἄγγελον βουλής μέγαν.

Γήθεο τῇ Μαρίῃ ἔφατ' Ἄγγελος εἰκάδι πέμπτη.

Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ αὐτῆς, συνέλαβεν ὑπερφυῶς ἐν τῇ ἀχράντῳ γαστρὶ τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

*

(εἰ βούλει, εἰπέ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἡμέρας)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἁγίαι ἔνδοξοι Μάρτυρες Πελαγία καὶ Θεοδοσία ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θεοδοσία καὶ Πελαγία ξίφει,

Πέλαγος εὖρον δωρεῶν Θεοῦ Λόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη Δημίου τινός, ὅστις πιστεύσας εἰς τὸν Χριστόν, καὶ βληθεὶς ἐν ζοφώδει φυλακῇ, τελειοῦται.

Στίχ. Εἰρκτὴν σκοτεινὴν δῆμιος κατεκρίθη,

Γνοὺς Χριστόν, ἐξάγοντα φῶς ἀπὸ σκότους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σεννουφίου τοῦ σημειοφόρου, τοῦ ἐν τῇ ἐν Θεσσαλονίκη ἱερᾷ μονῇ Λατόμου τελειωθέντος.

Στίχ. Τὸ σῆμα κρύπτει σῶμα τοῦ Σεννουφίου,

Σημεῖα τοῦ δείξαντος ἐν βίῳ ξένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ταμοὺν τοῦ ἐγκλείστου, Ἡσαΐου, Ἐφραΐμ, Ἱερεμίου, Γεωργίου, Ἰωάννου,

Χαρίτωνος, Ἀττικοῦ καὶ Γρηγορίου, πνευματικῶν μαθητῶν τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Χριστοφόρου Πατριάρχου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Χριστὸν φέροντες ἐν καρδίᾳ πατέρες,
Τέκνα γνήσια δείκνυνται Χριστοφόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου τοῦ ἐν Κιέβῳ.

Στίχ. Ζήσας ὁ Παρθένιος ἐν παρθενίᾳ,
Χορῶ συνήφθη θείων χριστοπαρθένων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, Πατριάρχου Μόσχας.

Στίχ. Παθῶν πάμπολλα δι' ἀγάπην Κυρίου,
Τύχων τέτευχε γλυκέος Παραδείσου.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

(Τῆς ἐορτῆς).

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θο μενος ταυ τη στην συλ λη ψιν

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θο νος πη γη θι α σον συ γκρο
τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον καν τη
σε πτη συλ λη ψει σσ στε φα νων δο ξης α ξι ω

σον

ὠδὴ δ'

Ο καθημενος εν δοξη επιθροον
 νθεοτητος εν νεφεληκουφην ηλθεν Ι
 ησους ο ουπερθεος τη ακηρατωπα
 λαμη και διεσωω σε τας κραυγαζοντας δοξα

Χριστε τηδυναμει σου

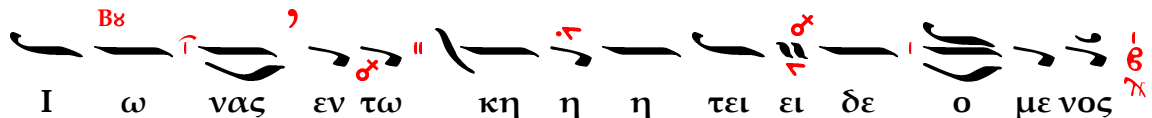

ὠδὴ ε'

Εξεστητασμπαντα επι τηθεια
 δοξη σου υγαααπειρογαμε Παθεε
 νεε εσχεσ ενμηητρα των επιπαντων
 Θεον και τεετοκας αχρονον Υιον πασι
 τοι οισ υμνυσι σε σωτηρι ι αν βρα βευς

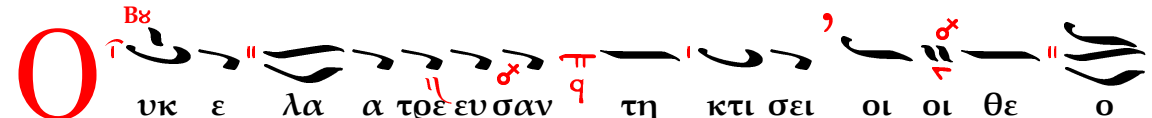
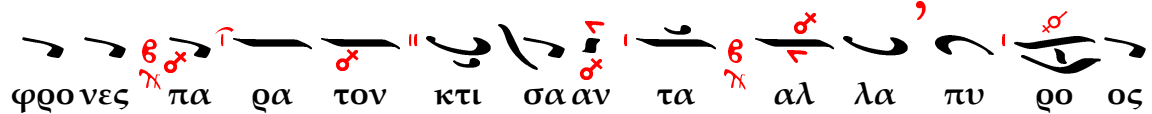
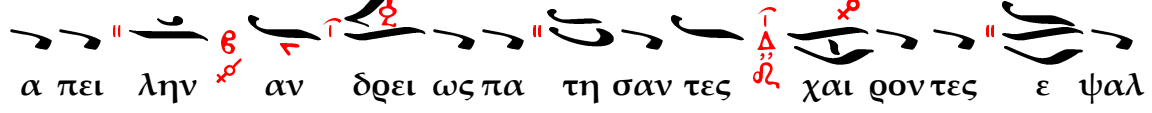
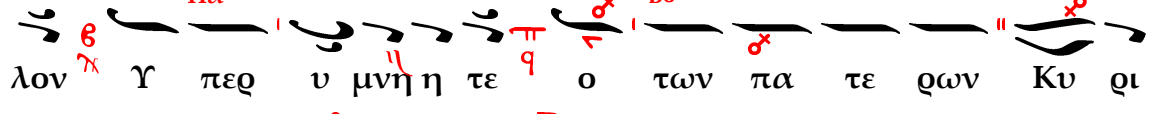
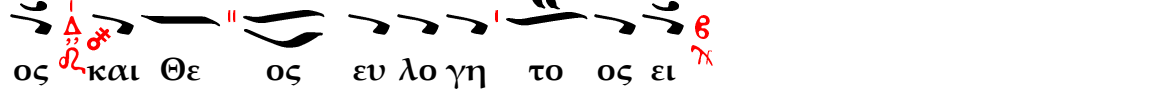
σα

ὠδὴ ς'

Εβοηησε προτωπωντηντα φηηην
 τηηντριημερον οπροφηηηηηηη της

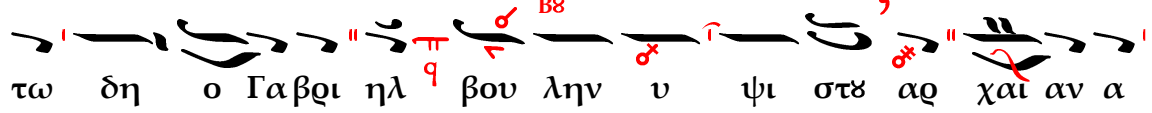
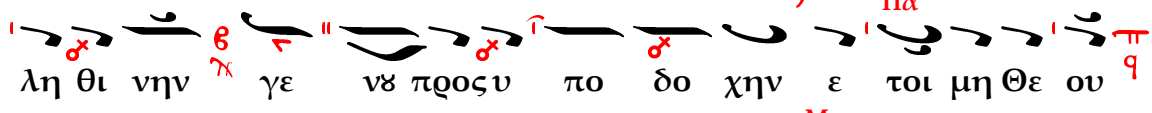
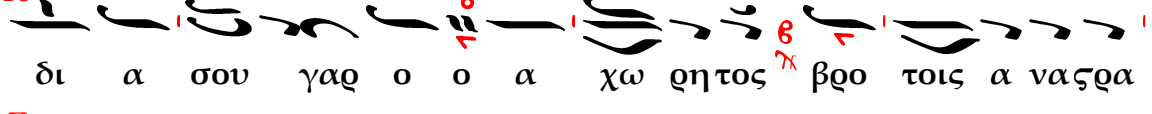
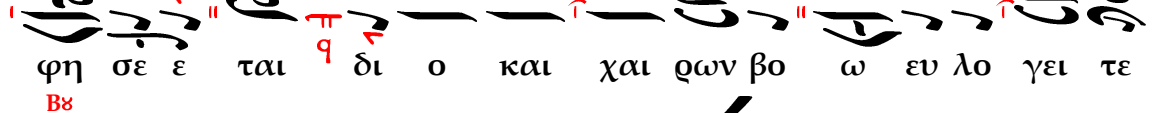
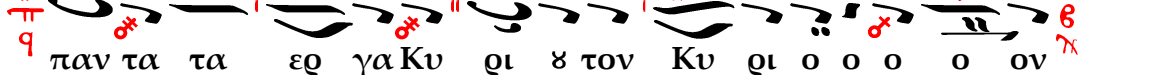

 Ι ω νας εν τω κη η η τει ει δε ο μενος

 εκ φθο ρας με ρυ υ σαι Ι η σβ ασι λευτωνδου

 να με ων

ὠδὴ ζ'

O υκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι οι θε ο

 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος

 α παι λην αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ροντες ε ψαλ

 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

A κου ε κο ρη Παρ θε νε α γνη ει πα

 τω δη ο Γαβρι ηλ βου λην υ ψι στϵ αρ χαι αν α

 λη θι νην γε νϵ προς υ πο δο χην ε τοι μη Θε ου

 δι α σου γαρ ο ο α χω ρητος βρο τοις α να ρα

 φη σε ε ται δι ο και χαι ρων βο ω ευ λο γει τε

 παν τα τα ερ γα Κυ ρι ο τον Κυ ρι ο ο ο ο ο ον

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἄντ' αὐτῆς, ψάλλεται τὸ Μεγαλυνάριον ἑξάκις καὶ ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ε^{B8} υ α γγε λι ι ζα $\frac{1}{2}$ γη χα ραν με γα α λην $\frac{6}{7X}$
 αι νει ει τε ε ου ρα νοι Θε ο την δο ο ξαν $\frac{6}{7X}$

Ω^{B8} ς εμ ψυ χω Θε ου κι βω τω $\frac{6}{7X}$ ψαυ ε ε
 τω ω μη δα μως χει ρα μυ η η των $\frac{6}{7X}$ χει λη δε πι ζων
 τη Θε ο το κω α σι γη η τως $\frac{1}{2}$ φω νη ην τσ Α
 γγε λσ α α να με λ πον τα $\frac{6}{7X}$ εν α γα λ λι α σει
 βο α τω $\frac{1}{9}$ χαι ρε κε χα ρι τω με νη $\frac{1}{2}$ ο Κυ ρι ος με
 τα σθ ο $\frac{6}{7X}$

Ε^{B8} υ α γγε λι ι ζα $\frac{1}{2}$ γη χα ραν με γα α λην $\frac{6}{7X}$
 αι νει ει τε ε ου ρα νοι Θε ο την δο ο ξαν $\frac{6}{7X}$

Υ περ εν νοι αν συ λ λα βσ σα Θε ον $\frac{6}{7X}$ της
 φυ υ σε ε ως θε σμς ε λα θες Κο ο ρη $\frac{6}{7X}$ συ γαρ
 εν τω τικ τειν τα μη τε ε ρων δι ε εδ ρας $\frac{1}{2}$ ρευ

στη η φυσις περ κα θε στη κυ ι α ο θεν ε πα

ξι ως ακ εις χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ

ρι ος με τα σ ο

Ευ α γγε λι ι ζ η χα ραν με γα α λην

αι νει ει τε ε ου ρα νοι Θε ο την δο ο ξαν

Πως πη γα ζεις γα λα Παρ θε νε α γνη ου

φε ε ρει ει ν ε ξει πει ν γλω σ σα βρο τει ει α ξε νον

γα ρ φυ σε ως ε πι δει ει κνυ σαι πρα αγ μα νο

μι ι μ ο γο νης ο ρος υ πε ρ βαι αι νον ο θεν ε πα

ξι ως ακ εις χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ

ρι ος με τα σ ο

Ευ α γγε λι ι ζ η χα ραν με γα α λην

αι νει ει τε ε ου ρα νοι Θε ο την δο ο ξαν

Μυ στι κω σ ται σ ι ε ρο τευ κ τοι σ γρα φαι σ λα

λει ει τε ε πε ρι σ ο Μη τη ρ Υ ψι ι σ τ κλι μα

κα γα ρ πα λαι Ι α κω β σε προ τυ π ο ο σαν

ι δω ων ε φη βα σις Θε ου α αυ τη ο θεν ε πα

ξι ως α κς εις χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ

ρι ος με τα σς

Δ ο ο ξα Πα τρι και γι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Ε υ α γγε λι ι ζς γη χα ραν με γα α λην

αι νει ει τε ε ου ρα νοι Θε σ την δο ο ξαν

Θ αυ μα στως τω Ι ε ρο φαν τη Μω σει η

βα α το ος και το πυρ ε δει ξε τε ε ρας ζη των

δε το πε ρας εις δι α α βα σιν χρο ο νς εν

κο ο ρη α γνη ε φη κα το πτε ευ σω η ως Θε ο

το κω λε χθει η χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ

ρι ος με τα σς

Κ αι νυν και α ει ει και εις τς αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ε υ α γγε λι ι ζς γη χα ραν με γα α λην

αι νει ει τε ε ου ρα νοι Θε σ την δο ο ξαν
Δ α νι ηλ σε ο ρος κα λει νο η τον γεν
 νη η τρι ι αν Θε ου ο Η σα ι ι ας βλε πει δε
 ως πο κον Γε δε ω ων ο Δα βι ιδ δε α γι
 ι α σμα φα α σκει πυ λην δε σε α α λλος ο δε Γα
 βρι ηλ σοικραυ γα ζει χαι ρε κε χα ρι τω με νη
 ο Κυ ρι ος με τα σ

Καταβασία. Ὠδὴ θ'

Ε υ α γγε λι ι ζ γη χα ραν με γα α λην
 αι νει ει τε ε ου ρα νοι Θε σ την δο ο ξαν
Ω ς εμ ψυ χω Θε ου κι βω τω ψαυ ε ε
 τω ω μη δα μως χει ρα μυ η η των χει λη δε πι
 ζων τη Θε ο το κω α σι γη η τως φω νη ην τσ
 αγ γε λσ α α να μελ πον τα εν α γαλ λι α σει
 βο α τω χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος με
 τα σ σ σ σ

Ε υ α γγε λι ι ι ζσ γη χα α ραν με ε
γα α α α λην αι νει ει τε ου ρα α νοι Θε ε ου
τη ην δο ο ο ξα αν

Ω ς εμ ψυ υ χω Θε ε ου ου κι ι βω ω τω
ω ψαυ ε ε τω ω μη δα α μως χει ειρ α μυ υ η
η η τωων χει λη δε πι ι στων τη Θε ο ο
το κω ω α σι γη η η τωωσ φω νη η η η η
τσ αγ γε ε ε λσ α α να μελ πο ο ντα α

Πα εν α α γα α α αλ λι α σει βο ο α τω ω
Δι χαι αι ρε ε κε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
Βσ ο ο Κυ υ ρι ι ο ος με ε τα α σσ ς ς ς ς

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν Ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

Α γγε λι κων Δυ να α με ων Στρα τη η
γος α α πεστα α λη εκ Θε ς Πα αν το κρα α το

ρος προς Α α γνην και αι Παρθε ε νον ευ α γγε λι
σα ασθαι ξε ε νον και α α πορ ρη η τον θα αυ μα
ο τι Θε ος ως α ανθρωπος εξ α αυ της βρε ε
φωργει ει ται α νευ σπο ρα α ας α να πλατ των
βρο τει ον α απαν γε ε νος λα οι ευ α γγε
λι ι ζεσθε την α α να πλαα σινκο ο σμδ

Ὅμοιον.

Χαι ρε κα τα ρας λυ υ τρω σις τδ Α α δαμ
Θε ε ο το ο κε χαι ρε σε μνη Μη τρο ο θε ε
χαι ρε εμ ψυ υ χε βα α τε χαι ρε λαμ πας χαι αι ρε
θρο ο νε χαι ρε κλι μα αξ και πυ υ λη χαι ρε
το θει ον ο ο χη μα χαι ρε κδ φη η νε φε ε
λη χαι ρε να ε ε ε ε ε χαι ρε στα μνε παγ
χου σε χαι αι ρε ο ο ρος χαι ρε σκη νη και
τρα α πε ζα χαι ρε Ευ α ας η λυ υ σις

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Ἱ Πα φ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
 υ ψι ι ι ι στοις Σοι προ ε ε πει υ υ μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ
 τον πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι προ
 ε ε πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ').

A ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη αι
 νει τε αυ τον παν τα τα α ζρα και το φω ως
A ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και
 το υ δωρτο υ πε ρα νω των ου ρα νων αι νε σα
 τωσαντο ο νομα Κυ ρι ου

O τι αυ τος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ

τος ε νε τει λα το και ε κτι σθησαν

Ε στησεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι

ω να τδ αι ω νος προ οσταγμα ε θε το και ου

πα ρε λευ σε ται

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κοντες και

πασαι α βυσσοι

Π υρ χα λα ζα χι ω ων κρυσταλλος πνευμα καται

γι δος τα ποι ουν τα τον λο γον αυ του

Τ α ο ρη και παντες οι βου νοι ξυ λα καρ πο

φο ο ο ρα και πασαι κε δροι

Τ α θη ρι α και παν τα τα κτη νη ερ πε τα

και πε τει ν α πτε ρω τα

Β α σι λεις της γης και παντες λα οι αρ χον

τες και παντες κρι ται γης

Ν ε α νισ κοι και παρ θε νοι πρε σβυ τε ροι με τα

νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο ο νο μα

Κυ ρι ου ο τι υ ψω θη το ο ο ο νο μα αυ
τῶ μο νῶ

Η ε ξο μο λο γησις αυ τῶ ε πι γης καιου
ρα νῶ και υ ψω σει κε ρας λα ου αυ του

Υ μ νος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οις
Ισ ρα η λ λα ω ε γγι ζον τι αυ τω ω

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι
νε σις αυ του εν εκκλη σι ι α ο σι ων

Ε υ φραν θη τω Ισ ρα η η λ ε πι τω ποι ησαν
τι αυ τον και οι Υι οι Σι ων α γα λ λι α σθω
σαν ε πι τω βα σι λει αυ των

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν
χο ρω εν τυ μπα α νω και ψα λ τη ρι ι ω ψα λα τω
σαν αυ τω ω

Ο τι ευ δο κει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του
και υ ψω ω ω σει ρα εις εν σω τη ρι α

Κ αυ χη σονται ο σι οι εν δο ξη και α γα λ λι
α σονται ε πι των κοι των αυ των

Α ι υ ψω σεις τθ Θε ου εν τω λα ρυ γι αυ των
και ρο μ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των

Τ ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε
λεγ μς εν τοις λα οις

Τ ου δη η σαι τς βα σι λεις αυ των εν πε δαις και
τς εν δο ξς αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη ραι αις

Τ ου ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ρα πτον δο
ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ τς θ

Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του
αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως
αυ τς

Ἰστώμεν στίχους δ' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων, ὁ Γαβριὴλ καταπτάς, εἰς Ναζαρετ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε· συλλήψη Ἰῖόν, τοῦ Ἄδὰμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν ἀπάντων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βοῶντων σοι τὸ Χαῖρε Ἄγνη.

Στίχ. β'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αινείτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων, ...

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αινείτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὁ Γαβριήλ τῇ Παρθένῳ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ Χαῖρε· συλλήψῃ ἐν γαστρὶ σου τὸν σοὶ χωρητόν, καὶ τῷ κόσμῳ ἀχώρητον, καὶ κυοφόρος ὄφθῆσῃ τοῦ ἐκ Πατρὸς, πρὸ ἐωσφόρου ἀνατείλαντος.

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὁ συναΐδιος Λόγος τοῦ προανάρχου Πατρὸς, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν οἴκτον λαβῶν, τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος· καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβῶν, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον.

Δόξα. Καὶ νῦν. ᾠχος β'. Θεοφάνους.

ᾠχος Δι-Θ

Δοξα Πατρι και Υιω και
Αγιω Πνευματι

Και νυν και εις τωνας
των ωωνων αα μην

Το αιωωω νοσ μστη ηη ηη
ριιιι ον ανακαλυπται
σηηη μεεερον και ο Υιο οος τθ
Θεεθ Υιος ανθρωπου γινεται

ι να τῶ χει ρο νος με ε τα λα α βων με τα
 δω ω ω ω μοι οι οι οι τῶ βελ τι ι ι ι ο ο ο
 ο νος ε ψευ σθη πα λαι Α α δαμ και θε
 ος ε πι θυ μη η η η σας ου γε ε ε ε ε
 γο ο ο ο νεν ανθρωπος γι νε ε ται Θε ε ος
 ι ι ι ι να Θε ε ε ον τον Α δα αμ α περ
 γα α α ση ται ευ φραι νε σθω η η η
 κτι ι ι σις χο ρευ ε τω ω ω η φυ υ υ
 υ υ σι ις ο τι αρ χαγ γε λος Πα αρ θε ε ε
 νω με τα δε ε ε ε ς πα ρι ι ι ι
 στα α α α ται και το χαι αι ρε ε ε κο
 μι ι ζει της λυ πη η ης αν τι ι θε ε ε ε
 τον ο δι α σπλαγχνα ε ε λε ε ε ς ε ναν
 θρω πη σας Θε ος η μων δο ο ο ξα α
 α σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν
δο κι ι α

Υ μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε
δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στα μεν σοι δι α την με
γα α λην σε δο ο ξαν

Κ υ ρι ε βασι λευ ε πα ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ παν το κρα α τος Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νης Ι
η σε Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τε Θε ου ο Υι
ος τε Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τε κο
ο ο σμη ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας
α μαρ τι ας τε κο ο σμη

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θε με νος

εκ δε ξι ων του Πατρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σος Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τσ αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μα ρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σθ εις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ ε φ η μας κα
θα πε ρη λ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σθ

Κυριε καταφυγη ε γε νηθης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυριε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μ ο τι η μαρ
το ον σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον δι δαξον με τ ε
ποι εν το θε λη μα α σ ο τι συ ει ο Θε ο ος
μ ο

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
ι σ ο ψο ο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σ ο τοις γι νω σκ ο
σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι
ω ω νων α μην

Αγι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

A α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α
 α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α
 α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον
 η η η η μα α α ας

Και τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

Σ η με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι
 ον και τσ α παι ω νος μυ στη ρι ου η φα νε ρω
 σις ο Υι ος τσ Θε ου Υι ος της Παρ θε νσ γι
 νε ται και Γα βρι ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε ται
 δι ο και η μεις συν αυ τω τη Θε ο το κω βο
 η σω μεν χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος
 με τα σσ ς ς

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον Θ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ν

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον Θ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Πα

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον Νη ρ

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ν

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον Θ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. ᾠχος β΄. (Ἐκλογή).

ᾠχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Ὁ Θεός, τὸ κριμὰ σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως. (οα΄ 1)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. (οα΄ 3)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Εὐαγγελίσετε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (γε΄ 2)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ΄. ᾤμοσε Κύριος τῷ Δαβιδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. (ρλα΄ 11)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταις πρεσβυταις Θεοτοκου Σωτηρω

σον ημασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὡσεὶ σταγῶν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. (οα' 6)

Σωσον ημασ Υιεε Θεου οδιη

μασ σαρκωθεις ψαλλον τασσοι αλληλῃα

Στίχ. β'. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Σωσον ημασ Υιεε Θεου οδιη

μασ σαρκωθεις ψαλλον τασσοι αλληλῃα

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται. (ρθ' 3)

Σωσον ημασ Υιεε Θεου οδιη

μασ σαρκωθεις ψαλλον τασσοι αλληλῃα

Στίχ. δ'. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλῆθος εἰρήνης. (οα' 7)

Σωσον ημασ Υιεε Θεου οδιη

μας σαρκω θεις ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι.

Και νυν και αι καιεις τες αι ω ναστων αι ω

νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και αι παρ

θε νυ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμός οα' (71).

Ἦχος δ' Δι-θ

Στίχ. α'. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.
(οα' 17)

Σ η με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι
ον και τσ α παι ω νος μυστη ρι ου η φα νε ρω
σις ο Υι ος τσ Θε ου Υι ος της Παρ θε νσ γι
νε ται και Γα βρι ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε
ται δι ο και η μεις συν αυ τω τη Θε ο το
κω βο η σω μεν χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος
με τα σσ

Στίχ. β'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν
θαυμάσια μόνος. (οα' 18)

Σ η με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι
ον και τσ α παι ω νος μυστη ρι ου η φα νε ρω
σις ο Υι ος τσ Θε ου Υι ος της Παρ θε νσ γι
νε ται και Γα βρι ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε
ται δι ο και η μεις συν αυ τω τη Θε ο το
κω βο η σω μεν χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος

με τα σθ

Στίχ. γ. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (σα' 19)

Σ η με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι

ον και τσ α παι ω νος μω στη ρι ου η φα νε ρω

σις ο γι ος τσ Θε ου γι ος της Παρ θε νσ γι

νε ται και Γα βρι ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε

ται δι ο και η μεις συν αυ τω τη Θε ο το

κω βο η σω μεν χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος

με τα σθ σθ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Ε υ α γγε λι ι ζε σθε η με ραν εξ η

με ε ε ρας το σω τη ρι ον τσ Θε ου ου η

μων σω σον η μα ας γι ε ε Θε ου ο δι η

μα α α ας σα ρ κω θει ει ει ει εις

ὁ β' χορός:

Ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ϑ ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Δι - Θ

Σ η με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι
 ον και τϑ α παι ω νος μυστη ρι ου η φα νε ρω
 σις ο Υι ος τϑ Θε ου Υι ος της Παρ θε νϑ γι
 νε ται και Γα βρι ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε
 ται δι ο και η μεις συν αυ τω τη Θε ο το
 κω βο η σω μεν χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος
 με τα σϑ

Τὸ αὐτὸ ὑπὸ τῶν χορῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος πλ. Νη

Τ η υ περ μα α χω ρα α τη γω τα νι
 κη τη ρι ι α ως λυ τρω θει ει σα τω ων δει
 νων ευ χα ρι στη ρι ι α α να γρα φω σοι
 η πο λι ις σϑ Θε ο το κε αλλ ως ε ε χϑ

Νη
 σα α το κρα τος α προ σμα χη η τον εκ πα
 ντοι ων με κιν δυ νων ε ε λευ θε ρω σον ι να
 κρα ζω ω σοι χαι ρε Νυ υμ φη Α νυ υμ φε ευ
 τε ε ε ε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο θε ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Γι ω και α γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η ησον η η μα ας ^Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λια α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-Ϟ

N ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ να α α α α δυ υ να α α

μις

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α γι

ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α γι

ος ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ ρο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι χι ι ι ι ι ι ι ιε ε ε α α α γι

ι ι ο ο ος Α θα α α α α α α α α α

χα α α α α α α α α α α α να α α

α α α α α ιε α θα να α α το ο ο ος

E ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η

η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ο ον

η η η μα α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον και Ἀλληλουῖα τῆς ἑορτῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ὁδὴ τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον ἤχος γ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰζ' Γα ϕ

Μ ε γ α λ υ ν ε ι η ψ υ χ η η μ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν
κ α ι η γ α λ λ ι α σ ε τ ο π ν ε ε υ μ α μ ε ε π ι
τ ω Θε ω ω τ ω σω τη η ρ ι ι μ ε
Χ Ὅ τ ι ε π ε β λ ε ψ ε ν ε π ι τ η ν τ α π ε ι ν ω σ ι ν
τ η ς δ ο λ η σ α υ τ ε ι δ ο υ γ α ρ α π ο τ ε ν υ ν μ α κ α
ρ ι ο υ σ ι μ ε π α σ α ι α ι γ ε ν ε α ι

Μ ε γ α λ υ ν ε ι η ψ υ χ η η μ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν
κ α ι η γ α λ λ ι α σ ε τ ο π ν ε ε υ μ α μ ε ε π ι
τ ω Θε ω ω τ ω σω τη η ρ ι ι μ ε

^χ **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
 να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και το
 ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
 βς με ε νοις αυ τον

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη η μς τον Κυ ρι ον
 και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μς ε πι
 τω Θε ω ω τω σω τη ρι μς ς ς ς

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(β' 11-18)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὃ τε ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν
 αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων·
 «Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας
 ὑμνήσω σε»· καὶ πάλιν· «Ἐγὼ ἔσομαι πεπορθῶς ἐπ' αὐτῶ»· καὶ
 πάλιν· «Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός». Ἐπεὶ
 οὖν «τὰ παιδία» κεκοινωνήκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς
 παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου
 καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν
 διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς
 τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων
 ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ «σπέρματος Ἀβραάμ» ἐπιλαμβάνεται.
 Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς «ἀδελφοῖς» ὁμοιωθῆναι, ἵνα
 ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ
 ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς
 πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος β'. (Ψαλμὸς οα').

ᾠχος Δι-θ.

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α Δ A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ A α α α λλη η λϑ ϑ
ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α Δ

Χ Kα τα βη σε ται ως υ ε τος ε πι πο κον και
ω σει στα γων η στα ζϑ σα ε πι τη ην γην Δ

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α Δ A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ A α α α λλη η λϑ ϑ
ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α Δ

Χ Eσται το ο νο μα Αυ τϑ Δ ευ λο γη με νον
εις τϑς αι ω νας Δ προ τϑ η λι ϑ δι α με νει το Δ

ο νο ο μα A αυ τϑ Δ

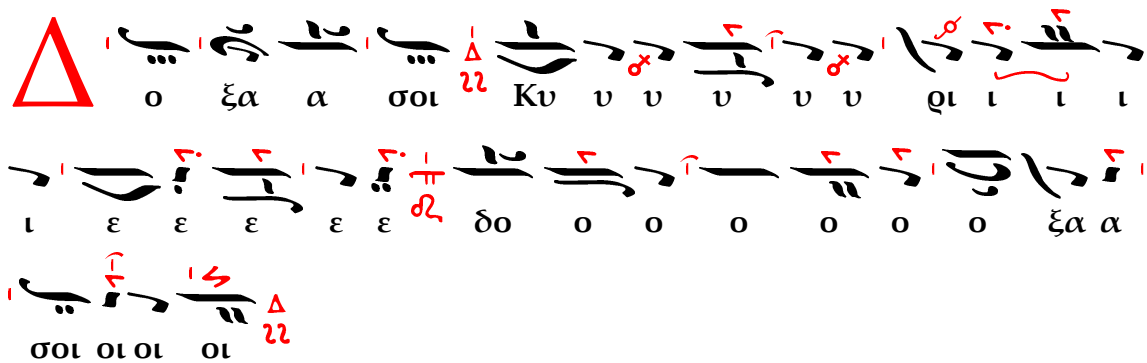
A λλη λϑ ι̇ ι̇ α Δ A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ A α α α λλη η λϑ ϑ
ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α Δ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἑορτῆς (Λουκ. α' 24-38).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.
Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνέλαβεν Ἐλισάβητ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου· καὶ περιέκρουεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα ὅτι οὕτω μοι πεποιήκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἧ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυΐδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ. Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπε· Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. Καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἴόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. Οὗτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται, καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαυΐδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. Εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς ἔσται μοι τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ. Καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβητ ἡ συγγενὴς σου καὶ αὐτὴ συνεληφυῖα υἴον ἐν γήρει αὐτῆς, καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρα· ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. Εἶπεν δὲ Μαριάμ· Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

Ἦχος ἰβ' Δι. ς

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ο ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε
ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ μ στι κως ει κο ο
νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει
ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ες και αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η
η η η η η η η η η ζω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω
Τρι ι ι α α α α α α α α α α α
α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρι σα α α
α α α α α α α α α α α α α α γι ι
ι ο ον υ μνον προ ο σα α α α α α α υ
μνο ο ον προ ο σα α α δο οον τε ες πα α σαν
την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

ο τι κη η η η η η η η ην α πο θω με θα

α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι

ι ι ι ι με ε ρι μνα α α α α α α αν

Ω ω ω ω ω ω ως τον Βα α σι ι ι το ον

βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

σι λε ε α α α α α α α των ο ο ο ο ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι οι

Τ αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι

αι αι αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον

τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ιν Αλ

λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Κ αι τω πνευ μα τι ι σα

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

καὶ ἄλλως:

Σ οι Κυ ρι ι ι ε ε ε

A γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι
 σχυ υ υς μϛ Κυ ρι ο ος ςε ρε ε ω ω
 μα α α μϛ και κα τα φυ γη η μϛ και
 ρυ υ ςη ης μϛ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε
 ε ε ευ μα Τρι α δα ο ο μο ϛ
 ϛ ϛ σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι
νε ε ε σε ε ως

Κ αι με τα τϑ πνε ευ μα το ο ο ος σϑ

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ξι ον και δι ι και αι ον και ἄλλως

Α α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος

Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ϑ ρα νος και η γη της

δο ο ξη ης σϑ ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ϑ ω σαν

να α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

Α α α α μη η η η ην

Α α α α α α α μη η ην

Σ ε υ μνϑ ϑ ϑ ϑ μεν σε Ευ λο

γϑ ϑ ϑ ϑ μεν σοι ευ χα ρι ϑ ϑ ϑ μεν

Κυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα
 α σ ς ο Θε ο ος η η μων ^Δ₂

Ἐτονίσθησαν ιζ' Ἰουλίου , βια' , ἀντεγράφησαν κζ' Ὀκτ. , βιβ' . Ι.Α.

Α γα α πη η η η σω σε ε Κυ υ υ
 ρι ε η ι ι σχυ υ υς μ ς ς ς
 ς ^Δ₂ Κυ υ ρι ο ος ς ε ε ρε ε ε ε ω ω
 μα α α α α μ ς και αι κα τα α φυ υ
 γη η η η μ ς και ρυ υ υ ς η η η ης
 μ ς ^Δ₂

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἦχος ^Δ₂ Βου ^ζ

Ε ^{Β8} υ α γγε λι ι ι ι ζ ^Δ₂ γη χα α ραν με ε
 γα α α α λην ^Δ₂ αι νει ει τε ου ρα α νοι Θε ε ου
 τη ην δο ο ο ξα αν ^ε₇
Ω ^{Β8} ς εμ ψυ υ χω Θε ε ου ου κι ι βω ω τω
 ω ^ε₇ ψαν ε ε τω ω μη δα α μως χει ει ρ α μ υ η
 η η τωων ^ε₇ χει λη δε πι ι στων τη Θε ο ο

το κω ω α σι γη η η τω ως φω νη η η ην
 τδ αγ γε ε ε λδ α α να μελ πο ο ντα α
 Πα εν α α γα α α αλ λι α σει βο ο α τω ω
 Δι χαι αι ρε ε κε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
 Βδ ο ο Κυ υ ρι ι ο ος με ε τα α σα σα σα σα

Κοινωνικὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, κῆρ - Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Ἐξήγησις Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

Πα Ε ξε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ξα α α α α α α
 Πα Δι α α ε ξε λε ε ξα το ο ο ο ο ο ο ο Κυ υ
 Νη υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι
 υ υ υ υ Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι
 υ Κυ υ υ ρι ο ο ω ο ο ο ος τη η
 η η ην Σι ι ι ι ι ι ι ι ι τη η η ην
 Δι Σι ι ω ω ων η η ρε ε ε ε ε τι ι ι

ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε ε ε ρι ρε

τε ρι ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρι ρε ε τε ρι ρι ρε τε ρι

ρε ρε ε ρε Α λλη λυ υ υ υ υ

ι ι ι ι ι α α α α α α α α

α α α α α

Ἐξηγήθη ζ' Ἰαν. , βιβ', ἀντεγράφη ἰδ' Φεβρ. , βιγ' .

[Ἡ γραμμὴ ἐντὸς τῶν ἀγκίστρων δὲ ὑπάρχει εἰς τὸ πρωτότυπον, συνεπληρώθη δὲ παρ' ἐμοῦ.] I.A.

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα

βο μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α

λη θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ υ

υ υν τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε

εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως ος Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν ος ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τασ την δι και ο συ υ νη ν σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τϵ νυ ν και ε ως τϵ αι ω ω νος
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη με
 ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϵ νυ ν και ε ως τϵ
 αι ω ω νο ο ος

Τάξις τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

Σημερον της σωτηριας ημων το κεφαλαι
ον και τα παιωνοσμουστηριου ηφανερω
σις ο υιος του Θεου υιος της Παρθενου
γινεται και Γαβριηλη την χαριν ευαγγελιζε
ται διο και ημεις συν αυτω τη Θεοτο
κωβοησωμεν χαιρε Κεχαριτωμενη ο Κυριος
μετα σου

Τὸ Κοντάκιον. Αὐτόμελον.

Ἦχος πλὴν Νη

Τ^{Νη}η υπερμααχωσαατηγωτανικη
τηριι^{Πα}α^{Νη}ωςλυτρωθεισαιτωνδει
νωνευχαριστηριια^{Πα}αναγραφωσοι
ηπολιισθ^{Νη}θεοτοκε^{Πα}αλλωςεεχθ
σα^{Νη}ατοκρατοςαπροσμαχηητον^{Πα}εκπα

ντοι ων με κιν δυ νων ε ε λευ θε ρω σον ι να
 κρα ζω ω σοι χαι ρε Νυ υμφη Α νυ υμφε ευ τε

Εἶτα στίχους ἐκ τῆς δοξολογίας.
 Δοξολογία, Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Κε ς

Δ ο ξα α σοι τω δει ει ξαν τι το ο
 φω ω ω ως δο ξα α εν υ υ ψι ι ι στοις θε
 ε ε ω ω και ε πι γη ης ει ει ρη η η η
 νη εν αν θρω ω ποις ε ευ δο ο κι α α
 μνυ ς με εν σε ευ λο γυ ς ς
 με ε εν σε προσκυ νυ μεν σε δο ξο λο γυ
 ς μεν σε ε ευ χα ρι στυ με εν σοι δι α
 την με γα α α λη ην συ ς δο ξαν
 Π ρο σδε ξαι την δε ε ε η η σιν η μω ω
 ων ο κα θη με ε νο ος εκ δε ε ξι ω
 ω ω ω ω ν τυ Πα α τρο ο ο ο ος και ε
 Πα λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Ε^{Κε} υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι ι ι ε
 ε ε^{Πα} ο Θε ο ο ος τω ων Πα τε ε ε
 ρω ω ων η η η μω ων^{Ζω} και αι νε ε τον και
 δε δο ο ξα α σμε ε ε νο ον^{Δι} το ο νο μα α
 α σα^{Πα} εις τας αι ω ω ω να ας α α μη ην
Ε^{Κε} υ λο γη το ος ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι Κυ
 υ ρι ι ι ε^{Πα} δι ι δα α ξο ο ον με ε τα
 δι και ω ω ω μα τα α α α σα^{Κε}
Π^{Πα} α ρα α α α α α τει ει ει πα ρα α
 τει ει νον^{Πα} το ε λε ο ο ο ο ος σα
^{Κε} τοις γι νω ω ω ω ω σκου σι ι ι σε^{Πα}
 γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος Α γι ι ο ο ος^{Δι}
^{Κε} ι σχυ υ ρος Α γι ι ο ο ος α θα α α α
 α να α α α τος^{Πα} ε λε η σον η η η
 μα α α α α α α ας^(ἄπαξ)

Καὶ κατόπιν αἱ ἐξῆς αἰτήσεις:

Ὁ διάκονος: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,

δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ') μεθ' ἐκάστην δέησιν.

Ὁ διάκονος: Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεόν συνεργῆσαι καὶ κατευδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός: Αἰωνία ἡ μνήμη (γ').

Ὁ διάκονος:

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν (ἢ μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἢ χώραν, ἢ κώμην, ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου· ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (μ', ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραεῖα τῆ φωνῆ).

Ὁ διάκονος:

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην:

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα τῷ σῷ κράτει συνέχων καὶ τῇ θείᾳ σου καὶ πανσθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν τὸν κόσμον· ὁ ἐκάστῳ ἔθνει τὰς ἰδίας ὀροθεσίας θέμενος, τὸ δὲ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος ἐξαιρέτως εὐεργετήσας, τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας αὐτῷ χαρισάμενος, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καθοδηγήσας, ἐξ αὐτοῦ δὲ μεγάλους τῇ Ἐκκλησίᾳ πατέρας καὶ διδασκάλους ἀναδείξας, καὶ εἰς ἐλεύθερον αὐθις βίον

ἐξαναστήσας· αὐτὸς πανάγιε δέσποτα, πρόσδεξαι τὰς εὐχαριστηρίους ἡμῶν δεήσεις ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει καὶ παλιγγενεσίᾳ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν πίστει δεομένων σου ἐκτενῶς. Καὶ τὰς μὲν ψυχὰς τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἠρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσι πεσόντων, ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ κακουχίᾳ ἀποθανόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων ἀνάπαυσον· ἡμᾶς δὲ πάντα, ὁ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ἀξιόους τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον, καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον καθοδήγησον. Τοὺς πιστοὺς ἄρχοντας ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον, καὶ λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * * * *

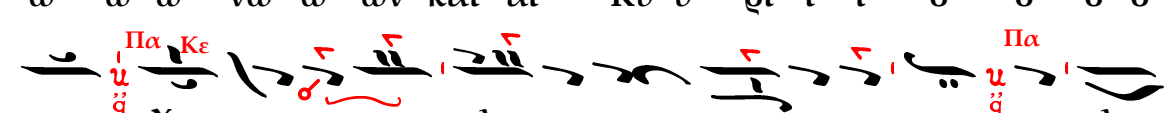
Εἶδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

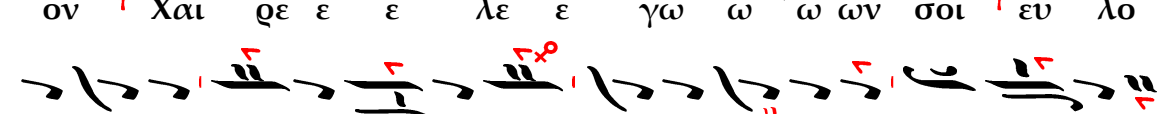
Πα
Ο με ε γα α ας Στραα τη η γο ο ος τω ων
α α υ υ υ υ υ λωων Α α α γγε ε ε ε
Πα Δι ε λων εις πο λι ιν Να α ζα α α ρε ετ ε ε
Πα πι ι στα α α ας Βα α σι ι ι λε ε ε ε ε
Πα Κε α μη νυ ει σοι οι οι Α χρα α αν τε των αι ω
Πα

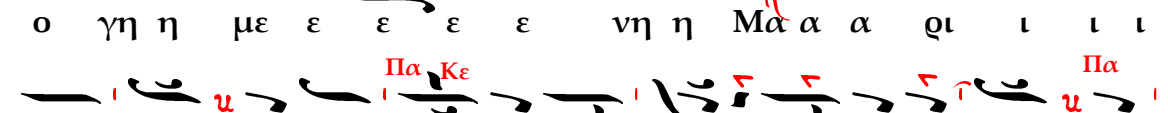
 ω ω ω νω ω ων και αι Κυ υ ρι ι ι ο ο ο ο

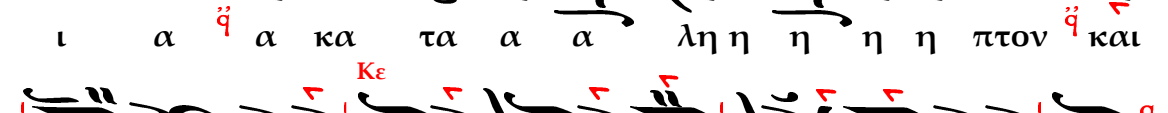
 ον ^{Πα} _{u q} Χαι ^{Κε} ρε ε ε λε ε γω ω ω ων σοι ^{Πα} _{u q} ευ λο

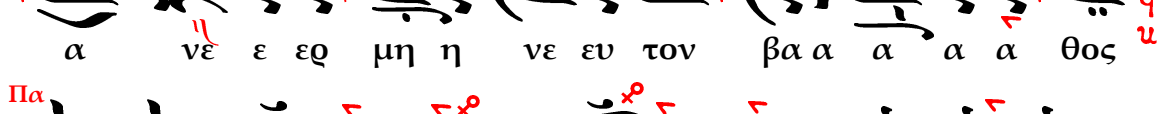
 ο γη η με ε ε ε ε νη η ^{Πα} α α ρι ι ι ι

 ι α ^{Πα} _{u q} α κα τα α α λη η η η η πτον ^{Πα} _{u q} και

 α ^{Κε} νε ε ερ μη η νε ευ τον βα α α α α θος _{u q}

^{Πα} βρο τω ων η η η α να ακλη η σι ι ι ις _{u q}